

33. Aargang No. 9

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

5. Maj 1933

KONGRESSEN

Atter samles de danske Lokomotivmænd til vor Organisations højeste kompetente Forsamlinger — Kredsgeneralforsamlinger og Kongres — for at godkende eller kritisere Hovedbestyrelsens Arbejde i de forløbne 2 Aar samt for at udtale sig til den Organisationspolitik, der skal føres i den kommende Periode.

Hvad angaar den første af de nævnte Ting, er der til alle Medlemmer udsendt en trykt Beretning, hvori der paa ret udførlig Maade er givet Oplysning om en Række af de mere betydningsfulde af de Spørgsmaal, Hovedbestyrelsen har beskæftiget sig med, og selv om vi ønsker at afholde os fra at agere Spaaemand, vil vi dog tro, at Kongressen vil slutte op om Ledelsen.

Med Hensyn til Fremtiden, i hvert Fald de første Aar, vil Kongressens Arbejde samle sig om de i Dagsordenens Punkter optagne Forslag, og Spørgsmaalet bliver da, af hvilken Beskaffenhed er disse Forslag. Et hastigt Blik ned gennem Forslagene viser, at de er præget af de senere Aars Tildragelser, som f. Eks. fuldstændig Svigten af Avancements og Skærpeelse af Tjenestetidsreglerne.

Siden vi sidst holdt Kongres, er Trafiken paa Statsbanerne gaaet tilbage, alene det er jo højst beklageligt; thi vi har saavel som Tjenestemænd og som Statsborgere Interesse i, at der er godt at bestille baade i Privatdriften og i Statsdriften. God Gang i Virksomhederne er Liv, Stilstand er, som det saa ofte er sagt, Tilbagegang, og vi ønsker nu engang alle

sammen Frengang i Virksomhederne, til Gavn for Befolkningen og for Samfundet som saadant. Hidtil har det jo været saaledes, at naar Virksomheder Landet over havde godt at bestille, saa havde Statsbanerne ogsaa godt at bestille, men i de senere Aar har Forholdene udviklet sig paa en saadan Maade, at man ikke længere føler sig overbevist om, at de to Ting staar i samme direkte Forhold til hinanden som før. Automobilerne — Personruter saavel som Fragtruter — konkurrerer i stigende Antal, og dem, der kender lidt til Forholdene for en betydelig Del af de mange Smaaovnmænd, ved, at det ikke er muligt at konkurrere paa lige Fod med disse. I mange Tilfælde ligger det saaledes, at en ung Mand for Fars eller Onkels Penge har anskaffet en eller to Vogne og startet en Vognmandsforretning, som ganske vist giver Bruttoudbytte, men et saa lille Nettoudbytte, at det ikke kan brødføde Virksomhedens Indehaver, men det er saa heldigt, at der blandt de regnskabsmæssige Udgiftsposter er en, som hedder Afskrivning. En Automobilvognmandsforretning afskriver almindeligvis en Vogn paa 5 Aar, og dersom de to anskaffede Vogne har kostet 20 000—25 000 Kr., bliver der altsaa en regnskabsmæssig Udgiftspost paa 4000—5000 Kr. til Afskrivning, som kan anvendes til Forretningsindehaverens Husholdning e. l. Naar saa den Tid kommer, da Vognene er nedskrevet til 0, og de formenes at være oplidt, skulde det afskrevne Beløb jo kunne dække Anskaffelsen af nye Vogne, men dette lader sig ikke gennemføre af den simple Grund, at Afskrivningsbeløbene er for-

brugt. Tilbage bliver der saa eet af to, enten Stiftelse af ny Gæld eller Standsning af Forretningen; i begge Tilfælde er den først stiftede Gæld — Anskaffelsesbeløbet — af tvivlsom Værdi. Da Statsbanerne jo *skal* køre til Takster, saa de kan konkurrere ogsaa med Vognmænd som de her omtalte, ligger det næsten i Sagens Natur, at Resultatet ikke kan blive overstrømmende godt. Hertil kommer den meningsløse Forrentningslov for Statsbanerne, en Lov, der for det første aldrig skulde være ført igennem, idet Banerne jo har andre end rent forretningsmæssige Opgaver, hvis Værdi faktisk ikke kan anslaaes, nemlig kulturelle Opgaver; men under alle Forhold burde Loven om Forrentning være ophævet, da Venstre-regeringen i 1927 foretog en ganske betydelig Takstnedsættelse, og dermed gjorde Grundlaget for Forrentningsprincippet endnu ringere end det forud var.

Denne Lovs Eksistens har sikkert i fremherskende Grad været medvirkende Aarsag til det i Kongresperioden stedfundne Generaldirektørskifte. Det forudsattes nemlig, at den Mand, nuværende Generaldirektør P. Knutzen, som var Sekretær i Administrationskommissionen, hvor Principperne for Forrentningsloven blev til, maatte have særlige Forudsætninger for at føre Lovens Principper ud i Livet. Generaldirektøren gik da ogsaa i den første Tid efter sin Udnævnelse helt ind for Forrentningslovens Principper, og selv om man efter alt foreliggende maa gaa ud fra, at han senere har indset hele Forrentningssystemets Urigtighed og derfor har forladt de Principper, saa har netop den Tone, som straks efter Generaldirektørens Tiltræden blev anslaaet i aller højeste Grad haft uheldige Følger for Lokomotivpersonalet.

De Embedsmænd, som ser deres Styrke i at indynde sig opadtil og derfor blot stiller strengere og strengere Krav til Personalet, fik Vind i Sejlene, og det har vore Medlemmer faaet at mærke gennem Kørselsfordelingerne.

Medlemmerne har været tilbøjelige til at overse, at der paa Grundlag af de nugældende Tjenestetidsregler har eksisteret taabelige Kørselsfordelinger, som var udarbejdet ikke alene paa Grundlag af, hvad Administrationens Repræsentanter har ment at burde kræve, men ogsaa med en rimelig Hensyntagen til Personalets berettigede Krav; bortset fra Perioden

1927—29 har de nuværende Tjenestetidsregler jo nemlig været gældende lige siden 1921. Vore Medlemmer har først og fremmest reageret ved at tilkendegive en eenstemmig Utilfredshed med Tjenestetidsreglerne i deres nuværende Form, og det er dette som kan læses i en hel Del af de Forslag, som skal behandles paa Kongressen.

Vi forventer, at Kongressen vil behandle dette Spørgsmaal med al den Alvor og sagkyndige Indsigt, som udkræves, og vi haaber ikke alene paa, at Kongressen vil kunne samle sig om visse Krav, men vi haaber ogsaa, at det maa lykkes at skabe virkelige Resultater i denne betydningsfulde Sag.

Det kan ogsaa læses af de indkomne Forslag til Kongressen, at der blandt Medlemmerne synes at være Interesse for Studie- og Oplysningsarbejdet, men desuagtet har Organisationer nu, det er angaaende Gang, maattet aflyse det Feriekursus, som det var Meningen at afholde i sidste Halvdel af indeværende Maaaned. Det vilde være ønskeligt, om Interessen for Studiekredsarbejdet vilde vokse sig saa stærk, at Organisationen ikke mere forgæves inaa henvende sig til Medlemmerne om Deltagelse i Oplysningsarbejdet, naar Omkostningerne for Medlemmerne er saa minimale, som Tilfældet er.

Vel mødt til Kongressen, velkommen til Arbejdet til Held og Lykke for danske Lokomotivmænd.

PROTOKOL

Aar 1932 den 28. Oktober Kl. 10 førtes i Statsbanernes Generaldirektorat Forhandling mellem Generaldirektoratet og de fire Jernbaneorganisationer. Til Stede var:

For Generaldirektoratet:

Generaldirektøren, Personalchef I. Nansen, Kontorchef E. Lunn, Kontorchef E. Terkelsen, Ekspeditionssekretær K. B. Hansen, Fuldmægtig D. Høgsgaard.

For Jernbaneforeningen:

Overassistent L. Mortensen, Assistent P. From Hansen, Kontrolør A. Ohmeyer, Stationsforstander A. Bang, Assistent F. Remfeldt, Rangermester P. Andresen.

For Dansk Jernbaneforbund:

Forretningsfører Ch. Petersen, Sekretær Chr. Vejre, Overmatros C. F. W. Poulsen, Vognopsynsmand R. Andersen, Jernbanepakmester H. M. Christensen, Overportør J. K. F. Jensen,

Overportør N. S. Sørensen, Banearbejder F. Bøtchiær, Banearbejder N. C. Madsen.

For Dansk Lokomotivmands Forening:

Lokomotivfører Soph. Jensen, Lokomotivfører E. Kuhn, Lokomotivfører Rosenkilde-Laursen, Motorfører H. P. Christensen, Lokomotivfyrb. A. Lønqvist.

For Værksted- og Remisearbejdernes Fællesorganisation:

Snedker Laur. Hansen, Maskinarbejder I. P. Nielsen, Remisearbejder O. Heintze.

Forhandlingsemner:

- 1) Familiefriпас til Børn over 18 Aar.
- 2) Sygefradragsregler.
- 3) Godtgørelse ved Udstationering uden Udkommandogodtgørelse, 1,25 Kr. pr. Dag.
- 4) Uniformsreglement og Regulativ.

ad 1.

Generaldirektøren: Ved den i 1925 stedfundne Ændring i Familiefriпасbestemmelserne blev der tillige fastsat visse Bestemmelser for Udstedelse af Familiefriпас til Børn over 18 Aar, naar disse er helt eller i det væsentlige under Forældrenes Forsorg. Dengang blev der opnaaet Enighed om, at der efter Ansøgning kunde udstedes Familiefriпас til voksne Børn, som havde under 1200 Kr. i aarlig Indtægt

Kost og Logi ansattes i saa Henseende til 960 Kr. i København og til 780 Kr. i Provinsen og paa Landet. Under Hensyn til den siden 1925 stedfundne Nedgang i Udgiftstallet har Generaldirektoratet foreslaaet den nævnte Indtægt nedsat til 800 Kr., og saaledes at Værdien af Kost og Logi ansættes til 660 Kr. overalt (540 Kr. for Kost og 120 Kr. for Logi). Endvidere foreslaar Generaldirektoratet, at Tilladelse til Udstedelse af Familiefriпас til voksne Børn kun gives for 3 Aar ad Gangen og kun undtagelsesvis

f. Eks. hvor det drejer sig om en voksen Datter, som styrer Hus for Faderen, om Invalider, kronisk syge e. l. — ud over de paagældende Børns 24. Aar.

Dansk Jernbaneforbund, Dansk Lokomotivmands Forening samt Værksted- og Remisearbejdernes Fællesorganisation har i Fællesskab tiltraadt, at Tilladelserne kun udstedes for 3 Aar ad Gangen. For saa vidt angaar Indtægtsgrensen har disse Organisationer derimod foreslaaet denne ansat til 1000 Kr., hvorved Værdien af Kost og Logi ansættes til 480 Kr., ligesom de henstiller, at den foreslaaede Aldersgrense bortfalder. Jernbaneforeningen har ikke stillet konkrete Forslag, men har udtalt, at den finder baade den foreslaaede Indtægtsgrense og den foreslaaede Aldersgrense for lav. Med Hensyn til Aldersgrensen udtaler Jernbaneforeningen et subsidiært Ønske om, at der ud over de af Generaldirektoratet skitserede Undtagelser tillige gøres Undtagelser for de Børn, hvis Uddannelse ikke er tilendebragt.

Det er ikke Generaldirektoratets Hensigt at slaa Familiefribefordringen i Stykker, Forslaget tager kun Sigte paa at regulere en af Udløberne. Der er i Befolkningen en vis Uvilje mod Familiefribefordringen og da ganske særligt mod voksne Børns Frirejse. Jernbanepersonalet bør derfor selv være inter-

esseret i, at der ikke i saa Henseende fremkommer Beklagelse fra Publikums Side.

Hvad angaar de af Organisationerne stillede Forslag kan vi tiltræde, at der for Børn, hvis Uddannelse ikke er tilendebragt, dispenseres fra Aldersgrensen; vi kan ikke tiltræde den foreslaaede Indtægtsgrense 1000 Kr., men vil gaa med til at ansætte den til 900 Kr. Derimod kan vi ikke gaa med til nogen Forandring i den for Kost og Logi anslaaede Værdi, da dette vil medføre, at der vil kunne udstedes Familiefriпас til Børn, som ikke i Øjeblikket kan faa saadanne; endvidere maa vi fastholde, at der skal ansættes en Aldersgrense.

Ch. Petersen talte som Ordfører for alle fire Organisationer.

Naar der, som af Generaldirektøren anført, i Befolkningen er en vis Uvilje mod Jernbanepersonalets Fribefordringsrettigheder, er Aarsagen hertil formentlig den, at Befolkningen er uvidende om, at disse Rettigheder er internationale. Det er jo saaledes, at alle Landes Jernbanepersonale har Frirejse for sig selv og et eller andet Antal Frirejser til Familien, og der er ingen Grund til, at Danmark i saa Henseende skulde danne Undtagelse.

Under Hensyn til, at Ordningen m. H. t. voksne Børns Frirejseret er en Del af den i 1925 truffene Overenskomst angaaende Familiefrirejsespørgsmaalet i det hele taget, er det naturligt, at Organisationerne staar Vagt om disse Rettigheder. Vi finder, at ogsaa en Nedsættelse af Indtægtsgrensen til 900 Kr. er for meget; vi synes ogsaa, at Værdien af Kost og Logi ikke burde sættes højere end 480 Kr., idet Skattevæsenet anslaar disse Løngoder til 400 à 500 Kr. henholdsvis paa Landet og i Købstæderne.

Generaldirektøren: En Forandring af den af Generaldirektoratet foreslaaede Værdiansættelse for Kost og Logi vil medføre Udvidelser i Forhold til 1925, og dette kan vi ikke tiltræde; iøvrigt er de foreslaaede 660 Kr. netop det Beløb, Københavns Skattevæsen ansætter for Kost og Logi.

Ch. Petersen foreslog, at Organisationerne fik Lejlighed til at drøfte Sagen, inden der toges endeligt Standpunkt; som Følge deraf blev Forhandlingen afbrudt.

Efter at Forhandlingen var genoptaget, opnaaedes der Enighed om følgende:

- 1) Indtægtsgrensen ansættes til 950 Kr.
- 2) Værdien af Kost og Logi ansættes til 660 Kr. (540 Kr. for Kost, 120 Kr. for Logi) baade i København og Provinsen.
- 3) Tilladelserne udstedes for indtil 3 Aar ad Gangen.
- 4) Tilladelserne gives som Regel kun til de paagældende Børns 25. Aar, dog saaledes, at der for Børn over denne Alder kan dispenseres herfra, f. Eks. i Tilfælde, hvor det drejer sig om Børn, hvis Uddannelse ikke er afsluttet, om en Enkemands voksne Datter, som styrer Hus for Faderen, eller som opholder sig i Hjemmet til Støtte for en svagelig Husmoder, om Invalider, kronisk syge eller lignende.

ad 2.

Generaldirektøren: Ved en Forhandling med Dansk Jernbaneforbund, som har beklaget sig over, at dets Medlemmer i nogle Tilfælde har faaet et Lønfradrag for Sygedage afkortet i Lønningen paa en saadan Maade, at de afkortede Beløb efter Forbundets Mening maatte anses for at være ud over, hvad der med Rimelighed kunde afkortes i een Lønning, blev der opnaaet Enighed om en Ordning, som ved en Tilføjelse til Ordre A., Side 180, tænkes indført i Sygereglementet. I Henhold til Forhandlingsreglerne er bemeldte Tilføjelse tilsendt de øvrige forhandlingsberettigede Organisationer til Udtalelse.

Forslaget gaar i det væsentlige ud paa, at Sygefradrage — naar saadanne finder Sted — foretages for alle Maanedens Dage, saa Tjenestemanden er paa nedsat Løn, naar han er sygemeldt og paa fuld Løn, naar han er til Tjeneste. Dog saaledes, at der under visse Forhold kan træffes en lempeligere Ordning.

L. Mortensen: Efter Generaldirektoratets Forslag kommer en Tjenestemand, som lider Lønfradrag for Sygedage — ca. 33 pCt. af Lønnen — op paa at faa ca. 40 pCt. af sin Løn tilbageholdt, idet Pensionsbidraget — 5 pCt. — Sygekassekontingent — 1,75 pCt. — og Foreningskontingent jo ogsaa indeholdes i Lønnen; dette, synes vi, er for meget, og har den paagældende yderligere Laan at afdrage, kommer han op paa ca. 50 pCt. Lønafdrag. Vi mener, at Fradraget for Sygedagene bør udstrækkes til at finde Sted over dobbelt saa lang Tid, saa der ved Løndbetaling i det højeste tages Sygefradrag for 15 Dage. Det mindste maanedlige Fradrag bør i Konsekvens heraf sættes lavere end til det af Generaldirektoratet foreslaaede Beløb — 30 Kr. — Sygereglementet fastsætter Sygefradrage til $\frac{1}{1000}$ af Lønnen; men det er ikke foreskrevet, at Fradraget skal foretages fuldt ud i een Maaned. Vort Forslag støder derfor ikke an imod de generelle Regler.

Soph. Jensen: Dansk Lokomotivmands Forening har intet imod, at der træffes en fast Ordning m. H. t. Sygefradragenes Indeholdelse i Lønnen, men vi finder ligesom Jernbaneforeningen, at Afdragenes Betaling bør udstrækkes over en længere Periode end af Generaldirektoratet foreslaaet. Vi skal tilføje, at selve Fortolkningen af Sygereglementet vækker Uro blandt Medlemmerne; vi finder, at Fritagelse for at faa en Sygeperiode medregnet i de 180 (250) Dage nægtes i langt flere Tilfælde, end Reglerne har tilsigtet. Hensigten med Bestemmelsen om Lønfradrag har kun været at ville ramme eventuelle Simulanter, og det har Organisationerne ikke noget imod. Vi henstiller derfor, at Afgørelsen om Fritagelse for Medregnen af Sygedage fremtidig sker efter Forudsætningerne for Sygereglementet.

Generaldirektøren: Der staar i Sygereglementet, at naar de 180 (250) Sygedage er naaet, skal der fradrages $\frac{1}{1000}$ af Lønnen for hver Sygedag; dette maa betyde, at Lønnen for Sygedagene nedsættes til $\frac{2}{3}$. Det maa da ogsaa være bedre at lide dette Fradrag i Tilslutning til Sygeperioden end efter Raskmeldelsen længe at staa med Gæld til Statsbanerne.

Sygereglementets Bestemmelse om Fritagelse for Medregnen af Dageantallet for en enkelt alvorlig Sygdom fortolkes ikke strengere, end Reglementet har tilsigtet. Statsbanerne er maaske tidligere gaaet videre, end Reglerne har tilsigtet, og i Forhold til Fremgangsmaaden ved andre Etater er Statsbanernes nu anvendte Fortolkning ikke streng.

E. Kuhn: Der foreligger en ministeriel Resolution, som gaar ud paa, at Sygereglementets Fritagelsesbestemmelser skal fortolkes under Hensyn til Reglernes Formaal, som er at sikre Staten imod, at Tjenestemænd upaakrævet er fraværende fra Tjenesten som Følge af Utilpashed og mindre alvorlige Sygdomstilfælde. I Overensstemmelse hermed skulde der kunne gives Fritagelse for alle Sygeperioder, hvor det er paakrævet, at Tjenestemanden er fraværende fra Tjenesten.

L. Mortensen: Ogsaa Lønraadet har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Sygereglementets Fortolkning. Raadet har nemlig i 1926 afgivet en saalydende Udtalelse:

»Raadet er enigt i, at de paa Foranledning af Sparekommissionen foretagne Ændringer i Sygereglerne kun har til Hensigt at sikre Staten imod, at Tjenestemænd upaakrævet er fraværende fra Tjenesten som Følge af Utilpashed og mindre alvorlige Sygdomstilfælde, men at Tjenestemanden stadig er sikret imod Lønafdrag under virkelig alvorlige Sygdomme, hvor Fraværelse fra Tjenesten er ubetinget nødvendig.«

I Henhold til denne Udtalelse falder enhver Sygdom, som medfører, at Fraværelse fra Tjenesten er ubetinget nødvendig, ind under Fritagelsesbestemmelserne.

Generaldirektøren finder det ikke heldigt, at en Tjenestemand kommer til at staa med Gæld til Statsbanerne, fordi Sygefradrage afvikles over en noget længere Periode end en Maaned. Heroverfor tillader vi os at anføre, at en Tjenestemand, som paa Grund af Sygdom lider 40—50 pCt. Lønafdrag, vistnok under alle Forhold vil komme i Gæld, og vi kan ikke se, at Statsbanerne skulde have nogen som helst Interesse i, at Tjenestemænd kommer i Gæld til andre. Derfor bør Afviklingen af Sygefradrage være lempeligere.

Ch. Petersen: Hvad angaar Generaldirektoratets Fortolkning af Sygereglementets Fritagelsesbestemmelser har Dansk Jernbaneforbund ved tidligere Lejligheder fremsat de samme Synspunkter, som J. F. og D. L. F. nu fremsætter; ogsaa vi har den Opfattelse, at Reglerne bliver fortolket for strengt.

M. H. t. Spørgsmaalet om Sygefradragenes Indeholdelse i Lønnen kan det da ikke være til Skade for Statsbanerne, at Afdragstiden bliver mere end en Maaned. Dersom de Tjenestemænd, hvis Lønninger ligger omkring 3000 Kr., skal have afkortet 100 Kr. pr. Maaned, bryder det hele sammen for dem, selv om de iøvrigt er gældfri. Vi har da ogsaa forstaaet Generaldirektøren saaledes, at der i Tilfælde som det nævnte vil blive indrømmet en længere Afdragstid, og at saadant kun vil blive nægtet, hvis

den paagældende er saa ofte sygemeldt, at han ikke kan naa at faa Afdragene betalt.

Generaldirektøren: Ja! Det er Mening, at i Tilfælde som det nævnte vil en Ansøgning om længere Afdragetid som Regel blive imødekommet, og naar Praksis bliver saaledes, kan Personalet formentlig være tilfreds, saa Ordretilføjelsen efter Omstændighederne kan tiltrædes.

Repræsentanterne for D. J. F. og D. L. F. tiltraadte under Forudsætning af, at Anvendelse i Praksis blev som af Generaldirektøren tilsagt, derefter en saalydende Tilføjelse til Sygereglementet:

»Lønningsfradragene maa paaregnes i Almindelighed at tage deres Begyndelse i den første Maaned efter det Tidspunkt, da den paagældende har overskredet det for ham gældende Antal Sygedage. Der fradrages i den enkelte Maanedes Lønning i det højeste et Beløb, svarende til det for hver enkelt Sygedag fastsatte Afdrag, multipliceret med Antallet af Dage i vedkommende Maaned. Saafremt en ansat ønsker et Fradrag fordelt over længere Tid, maa motiveret Andragende med Oplysning om den paagældendes økonomiske Forhold, Familiens Størrelse m. v. rettidig indsendes ad tjenstlig Vej til Generaldirektoratet. I Almindelighed vil Fordelingen af en Fradragssum over flere Maaneder ikke kunne ske med Beløb paa under 30 Kr. pr. Maaned.

Jernbaneforeningen fastholdt Kravet om, at Sygefradragene bør ske paa en lempeligere Maade end af Generaldirektøren foreslaaet.

Det var fra alle Organisationernes Side en Forudsætning, at Tjenestemænd, som skal lide Sygefradrag, i betimelig Tid forud underrettes om, hvornaar Fradraget begynder, samt hvilke Dage Fradraget omfatter; endvidere var alle Organisationerne enige i at fastholde Kravet om, at Sygereglementet skal fortolkes paa en Maade, som er i Overensstemmelse med den foran fremdragne Udtalelse af Lønningsraadet.

Den i foran citerede Ordretilføjelse givne Bestemmelse om Ansøgnings Motivering og Indsendelse ad tjenstlig Vej medførte et Ordkifte, idet Personalerepræsentanterne beklagede sig over, at de forskellige Tjenestesteder (Stationsforstanderkontor, Lokomotivmesterkontor el l.) ikke alle behandlede Skrivelser som de nævnte som andre Skrivelser af mere personlig Natur med den paakrævede Diskretion. Generaldirektøren, som var indforstaaet med, at saadanne Forsendelser kun skulde læses af en lokal Mand foruden vedkommende Skrivelser Afsender eller Modtager, nemlig det paagældende Tjenestesteds Chef eller hans Stedfortræder, lovede at indskærpe de paagældende Bestemmelser (Ordre A., Side 104).

ad 3.

L. Mortensen: Naar Generaldirektoratet foreslaar Ændringer i Bestemmelserne om Godtgørelse paa 1,25 Kr., er Aarsagen formentlig den, at Lønningsraadet har tiltraadt, at den ommeldte Godtgørelse blev ydet for en Udstationering fra Generaldirektoratet til Centralværkstedet, hvilket Ge-

neraldirektoratet havde afslaaet. Efter Ordlyden af Generaldirektoratets Forslag vil det i Fremtiden være udelukket at opnaa en saadan Godtgørelse; dette kan vi ikke tiltræde, men foreslaar, at saadanne Tilfælde afgøres af Generaldirektoratet.

Hvorledes er Forholdet, dersom en Tjenestemand udstationeres fra et Administrationskontor til en Station, kan han saa faa Godtgørelse?

Tilkommer der en Tjenestemand, som indenfor 24 Timer har 2 selvstændige Tjenester, f. Eks. fra 14—22 den første Dag og fra 6—14 den anden Dag, Godtgørelse for een eller for to Dage? Vi mener det sidste, men det praktiseres anderledes.

Generaldirektøren: Hvad det sidst omtalte Tilfælde angaar, bør der yles Godtgørelse for 2 Dage.

Det af D. J. F. og D. L. F. stillede Forslag: at Parantesen i Punkt 1) ændres til: (Station, Lokomotivdepot e. l.) kan tiltrædes. For saa vidt angaar Spørgsmaalet om Udstationering fra et Administrationskontor til en Station, er der noget, der taler for, at Godtgørelsen ydes i saadanne Tilfælde, saa det kan der forhandles om.

I øvrigt omfatter Ordreudkastet jo ikke alle Tilfælde. Hvorledes vil Forholdet stille sig for Udstationeringer fra Aarhus H. til Aarhus Ø., fra Vejle H. til Vejle N., fra Sønderborg-Sundved til Sønderborg-Als, fra Tønder til Tønder N., og fra Skive til Skive N.? Hvis der i saadanne Tilfælde kan opnaas 1,25 Kr. pr. Dag i Udstationeringsgodtgørelse, maa der Ændring til; thi det er saadanne Forhold, som vækker Modvilje mod Banerne, og som maa ændres. Kanske kan der laves særlige Regler for Provinsen.

Ch. Petersen: Tidligere, da Grænsen for Opnaelse af Time- og Dagpenge ved Udstationering var 2 Kilometer, blev Godtgørelsen 1,25 Kr. kun udbetalt i København; men da den nævnte Grænse blev sat op til 4 km, blev Bestemmelserne om Godtgørelsen paa 1,25 Kr. udvidet til at gælde overalt. For saa vidt der skal ændres heri, maa de 4 km atter ændres til 2 km.

Generaldirektøren: Det er ikke Hensigten, at der skal indføres en ny Fortolkning ved Afgørelsen af disse Sager. Administrationen har ikke hidtil fortolket Bestemmelserne haardhændet, og det kan derfor heller ikke forventes, at den i Fremtiden vil gøre det. Hvor der er en fornuftig Grund til at gaa med til at yde den omtalte Godtgørelse, vil den blive ydet.

Kan en saalydende Affattelse tiltrædes:

»En Godtgørelse af 1,25 Kr. pr. paabegyndt Døgn ydes i følgende Tilfælde, for saa vidt der ikke oppebæres Kørepenge eller Time- og Dagpenge:

1) Ved Udstationering fra et Ekspeditionssted (Station, Lokomotivdepot e. l.) til et andet, dog ikke mellem Københavns Godsbanegaard, Københavns Hovedbanegaard og Nørreport og ikke mellem Stationer med en Afstand paa højst 2 km udenfor København.

2) Ved Udstationering i andre Tilfælde, saa-

fremt Forholdene efter Generaldirektora-
tets Skøn taler derfor.»

L. Mortensen: Stykket maa ændres saaledes, at der altid ydes Godtgørelse ved Udstationering fra et Administrationskontor til et Ekspeditionssted. Maa endvidere forudsætte, at der for stedfundne Udstationeringer, som fremtidig ikke skal vederlægges, ydes den Godtgørelse, som de efter Lønningsraadets Udtalelse har haft Krav paa, dersom Regning fremkommer.

Generaldirektøren: Ordreudkastet skal blive saaledes, at der ydes Godtgørelse ved Udstationering fra et Administrationskontor til et Ekspeditionssted.

Alle Organisationsrepræsentanterne tiltraadte herefter Ordreudkastet.

Generaldirektøren: Der skulde saa blot tilføjes en Bestemmelse om, at de 4 km stadig er gældende for Banepersonalet.

Ch. Petersen: Nej, Forholdene maa være ens for hele Personalet; Banepersonalet er i Forvejen det daarligst stillede. De kan have Arbejdssted over en Strækning paa 12 km uden at faa Time- eller Dagpenge, og de maa tilbagelægge Vejen mellem Hjemmet og Arbejdsstedet henholdsvis Arbejdsstedet og Hjemmet — ofte op til 12—14 km pr. Dag — i deres Fritid. Vi kræver nu kun, at de faar Godtgørelsen paa 1.25 Kr., hvis de skal tiltræde eller afslutte deres Tjeneste paa et Sted, der er mere end 2 km udenfor deres Kolonnestrækning.

Generaldirektøren: Det betyder en Udvidelse og kan ikke tiltrædes paa nærværende Tidspunkt, maa-ske engang, naar Forholdene bedres.

G. Bøtchiær: Det er jo blevet meddelt os, at Godtgørelsen vil blive ydet, hvor der er en fornuftig Grund dertil, og det maa der formentlig siges at være, naar Personalet skal tilbagelægge en Distance paa 12—14 km, inden de kan faa noget.

Ch. Petersen: De omtalte Forhold har været Aarsag til adskillig Utilfredshed, og det er et meget beskødent Ønske, der fremsættes.

Dersom Sagen ikke kan løses ens for hele Personalet, føler Organisationerne sig ikke bundet af det nys givne Tilsagn, saa maa vi holde fast ved de smaa Fordele, den hidtidige Ordning kunde give visse af Personalet. Vi plejer jo ikke at forhandle paa den Maade, at Administrationen indkasserer Indrømmelser fra Personalet, men blankt afviser dettes Ønsker, selv om Rigtigheden af det fremførte ikke bestrides af Generaldirektøren. Vi henstiller, at dette overvejes, inden Ordren faar den endelige Af-fattelse.

Generaldirektøren: Sagen skal blive drøftet med Baneafdelingen, saa der kan faas et Overblik over den økonomiske Rækkevidde.

ad 4.

Generaldirektøren: De til Forhandling foreliggende Udkast til Uniformsreglement og Uniformsregulativ er udarbejdet paa Grundlag af Uniformskommissionens Indstilling, som i alt væsentlig er fulgt, idet der kun er foretaget Ændringer paa følgende Punkter:

1) Der foreslaas Guldsnor om Uniformshuen til til-

synsførende Tjenestemænd i 3.—4. Lønningsklasse.

2) Der foreslaas Uniform for Chauffører.

3) Det broderede røde Mærke paa Skibspersonalets Sweater bibeholdes.

4) Anvendelse af Gallauniform begrænses.

5) Ansatte, for hvem der sker Indskrækning i Normering af Uniform, faar Tilladelse til fortsat at benytte Uniform som fastsat for den paa-gældende Lønklasse.

6) I Tilfælde af Sygdom i $\frac{1}{4}$ Aar eller derover forlænges Brugstiderne for leverede Uniforms-genstande med Sygeperioden for hvert fulde $\frac{1}{4}$ Aar.

7) Det nye Uniformsreglement og Regulativ gennemføres i sit fulde Omfang med Gyldighed fra 1. April 1933.

Naar Generaldirektoratet foreslaar at lade de nye Brugsterminer træde i Kraft den 1. April 1933, uanset hvor længe allerede udleverede Uniforms-genstande er benyttet under de hidtil gældende Terminer, medens Uniformsudvalget foreslog, at de gamle Brugsterminer skulde være gældende for Uniforms-genstande, som havde været benyttet i over Halvdelen af de hidtil gældende Terminer, er det for paa denne Maade at opnaa en Besparelse, svarende til den Udgift — ca. 180 000 Kr. — som er nødvendig til første Anskaffelse af Jakke og Benklæder til den Del af Bane-, Signal- og Maskintjenestens Personale, som ikke hidtil har faaet disse Uniforms-genstande leveret. Henstiller at dette Spørgsmaal afgøres først.

C. F. W. Poulsen: Uniformskommissionens Forslag til nye Brugsterminer er ikke tilfredsstillende for nogen af Organisationerne; men der er for at naa et Resultat, vist Forstaaelse og Resignation, saavel af Administrationen som af Organisationerne.

Vi havde derfor ventet, at Kommissionens Forslag, om at de hidtidige Terminer skulde være gældende for de Uniforms-genstande, som ved det nye Reglements og Regulativs Ikrafttræden har været benyttet i mere end Halvdelen af de gamle Brugs-terminer, var blevet gennemført. Hvorledes er Besparelsen 180 000 Kr. beregnet? Har Generaldirektoratet undersøgt Muligheden af at faa en særlig Bevilling paa de 180 000 Kr.?

Generaldirektøren: Trafikministeren er enig med Styrelsen i, at det ikke for Tiden kan nytte at komme til Rigsdagen med Ønsker om en saadan Bevilling til Tjenestemændene. Hvis Sagen skal føres igennem, maa der altsaa findes en Udvej, hvorved der opnaas en tilsvarende Besparelse, og det gør der paa den foreslaaede Maade.

E. Terkelsen: Med Hensyn til Besparelser er det undersøgt, hvad der efter det nye Forslag spares i et Gennemsnitsaar, og hvad der tages i et Gennemsnitsaar, naar det hele er i Gang, og det viste sig, at det gaar omtrent lige op. For at faa de 180 000 Kr. disponible maa der yderligere Besparelse til, og det kan opnaas ved at lade de nye Terminer for Vinterkapperne træde i Kraft samtidig med, at det nye Reglement og Regulativ træder i Kraft, idet der

ved at undlade at udlevere Kapper i 1933 kan spares ca. 182 000 Kr. Dette er lidt mere, end den første Anskaffelse af visse Uniformsgenstande til Bane- og Depotpersonalet er beregnet til; men det maa erindres, at det nye Reglement medfører forbedrede Stofkvaliteter m. m. for nogle Kategorier. Det vil koste ca. 5000 Kr. at lade de paagældende Bestemmelser træde i Kraft straks, ogsaa dette Beløb beregner vi taget af den Besparelse, de forlængede Kappeterminer vil give.

C. F. W. Poulsen: Det oplyses nu, at alene Forlængelse af Kappeterminerne vil give tilstrækkelig Besparelse; vi forstaar dette paa den Maade, at det kun er de nye Kappeterminer, der skal sættes i Kraft, uanset den Tid, i hvilken de allerede udleverede Kapper har været brugt, medens det for Regntøjets Vedkommende forbliver ved Uniformskommissionens Forslag om, at de gamle Brugs-terminer er gældende for de Genstande, som har været anvendt over Halvdelen af de hidtidige Terminer.

E. Terkelsen: Ja.

C. F. W. Poulsen: Under Hensyn til, at det for Dansk Jernbaneforbund er magtpaaliggende at faa denne Sag, der har været under Debat siden 1919, difinitivt afsluttet, kan vi — omend med Beklagelse — acceptere, at Forlængelse af Kappeterminerne træder i Kraft samtidig med det nyt Reglement.

Soph. Jensen: Vi har i Kommissionen strakt os meget langt for at hjælpe Bane- og Depotpersonalet og vil ikke nu være med til at standse Sagen. Som Følge deraf vil ogsaa Dansk Lokomotivmands Forening tiltræde Forlængelsen af Brugsterminen for leverede Kapper.

L. Mortensen: Jernbaneforeningen vil jo ikke høste Fordele ved den foreslaaede Ordning. Vi ønsker, at der gives fri Uniform eller Uniformstilskud til Styrmand II og Undermaskinmestre II; kan der vises os Imødekommenhed paa dette Omraade, vil ogsaa vi være forhandlingsvenlige med Hensyn til Forlængelse af Terminerne for udleverede Kapper.

Generaldirektøren: Det er udelukket nu at rejse Diskussion om Uniformstilskud til Styrmand og Undermaskinmestre. Dette Spørgsmaal — der i øvrigt er et Principspørgsmaal — maatte have været rejst i Lønningskommissionen. Nu er det for sent. Disse to Kategorier hører ikke til dem, som efter Lovens Bestemmelser kan faa leveret Uniform, og der er da ogsaa indenfor andre Etater frataget tilsvarende Stillinger fri Uniform.

Paa dette Tidspunkt maatte Generaldirektøren forlade Mødet, hvorefter Kontorchef E. Terkelsen overtog Ledelsen af Forhandlingen.

L. Hansen: Remisehaandværkerne og Remisearbejderne kan ikke gaa med til Forlængelse af Brugstiden for udleverede Kapper.

Remisearbejdernes Ønske om fuld Uniform er et berettiget Ønske, som disse lavtlønnede Tjenestemænd har et rimeligt Krav paa at faa opfyldt, hvorfor det bør tages op til Overvejelse.

L. Mortensen: Dersom enkelte Tjenestemænd i

Forventning om Udlevering af ny Kappe i 1933 eller 1934 har slidt den nuværende Kappe saa meget, at den faktisk er uanvendelig, kan de paagældende saa ved at forevise den faa den byttet inden den nye Termin?

E. Terkelsen: Det kan ikke nytte at komme ind paa helt nye Ting, som f. Eks. Uniform til Remisearbejderne, det vil kuldkaaste hele Kommissionsarbejdet. Hvad angaar Kappernes Brugstid, maa det være ens for hele Personalet, men Generaldirektoratet vil, ud fra den Betragtning, at Forhold, som af L. Mortensen paapeget, kan forekomme, samt i det Haab, at det bliver i yderst begrænset Omfang, gaa med til, at Tjenestemænd, hvis sidst udleverede Kapper er saa slidte, at de maa karakteriseres som uanvendelige, kan faa dem byttet med nye, inden den nye Leverings Forfaldstid; men det understreges, at det maa være rent undtagelsesvis, at en saadan Ombytning kan finde Sted.

Herefter tiltraadte alle Organisationerne Forlængelsen af de udleverede Kappers Brugstid.

C. F. W. Poulsen: Ingen af Organisationerne kan tiltræde Forslaget om Uniformsgenstandenes Forlængelse under Sygdom. Skal Reglementet forstaas saaledes, at i de Tilfælde, hvor der er obligatorisk Levering af Sommeruniform, leveres der til det allerede ansatte Personale Sommeruniform den 1. April 1933? Er det Hensigten at gennemføre Uniformskommissionens Forslag om en bedre Kvalitet af Knapper og Guldtresser? Kommissionens Forslag om, at alle Tjenestemænd om Sommeren maatte benytte hvid Jakke, hvid Vest, hvide Benklæder og hvid Hue, er i Generaldirektoratets Forslag ændret til kun at gælde det overordnede Personale, dog med Undtagelse af hvidt Hueovertræk, dette ønskes ændret; endelig savner vi det af Kommissionen, under Hensyn til, at de lange Brugsterminer maaske ikke kan holde for alle Tjenestemænd, fremsatte Forslag om, at Tjenestemændene efter Ønske kan købe Uniformsgenstande af Statsbanerne til Anskaffelsesprisen.

For saa vidt angaar Dansk Jernbaneforbund, ønsker vi, at det broderede Mærke paa Skibspersonalets Sweater bortfalder, subsidiært erstattes af et lille Mærke paa den ene Overarm. Den Omstændighed, at de tidligere Stationsbude ved den nye Lønningslovs Ikrafttræden blev benævnt Overportører og senere er henført til Pakhusoverportørklassen, har bevirket, at de paagældende ikke mere faar Regntøj, til Trods for, at deres tjenstlige Gerning er den samme som tidligere. Vi henstiller, at der til disse Tjenestemænd udleveres Regntøj af imprægneret Stof som tidligere. Det kan maaske lade sig gøre ved at lade de paagældende blive benævnt Plads-overportører, saa vil de ganske vist faa Gummifrakke i Stedet for imprægneret Stoffrakke, men efter det foreliggende Forslag faar de intet.

Soph. Jensen: For vort Vedkommende ønsker vi atter at fremsætte det i Uniformskommissionen fremsatte Ønske om Skindtrøjer til Motorførere, eventuelt mod nogen Kompensation.

Den paa Side 7 i Reglementet anførte Bestem-

melse om, at Uniformeringens Omfang og Uniforms-
genstandenes Udseende bestemmes af Generaldirek-
tøren, synes at stride imod Tjenestemandslovens
§ 39, hvor der staar, at det er Ministeren, som fast-
sætter de nærmere Bestemmelser.

L. Mortensen: Ud over det af de øvrige Organi-
sationsrepræsentanter anførte skal det oplyses, at
Jernbaneforeningen kan tiltræde Forslaget om en
Guldsnor om Huen for tilsynsførende Tjenestemænd
i 3.—4. Lønklasse; hvad Gallauniform angaar, da
maa vi holde paa Ligestilling med andre Etater.

Det er rimeligt, at der for Skibsinspektøren fast-
sættes saavel daglig Uniform som Gallauniform. Der
er ikke fastsat Uniform for kvindelige Stationsbesty-
rere, det maa vi ønske, der bliver. Medhjælpere, som
selv maa anskaffe Uniform, bør udgaa af Regula-
tivet og nævnes i Reglementet, idet der ikke leveres
dem Uniform. Kan der i Henhold til Regulativets
2. Side, Stykke 3, udlaanes Arbejdstøj til Under-
maskinmestre? Endelig ønsker vi, at de nuværende
Styrmænd II og Undermaskinmestre II faar Tilla-
delse til at beholde 2 Guldsnore om Ærmet. General-
direktøren udtalte, at det var udelukket at rejse
Disussion om fri Uniform til Undermaskinmestre II
og Styrmænd II, fordi Spørgsmaalet var et Princip-
spørgsmaal. Ikke desto mindre rejser vi Spørgsmaa-
let alligevel; thi de faa Tjenestemænd, det her drejer
sig om, er sikkert de eneste af alle Statens uniforms-
pligtige Tjenestemænd, der ikke enten faar Tilskud
eller faar leveret Uniform. Spørgsmaalet kan ikke
afvises ved Henvielse til Principper. Det er sag-
ligt berettiget, og vi fastholder Kravet og vil fast-
holde det, indtil det engang bliver gennemført.

L. Hansen: Vi ønsker, at der udleveres Sweater
til alle Magasinarbejdere ligesom til Remisearbejdere.

I. K. F. Jensen: Traktorførerne har et rimeligt
Krav paa at faa Skindtøj udleveret under Tjenesten,
kan de ikke faa saadant til Laans?

N. S. Sørensen: Kan det tillades det stations-
bestyrende at bære mørk Alpakjakke og Uniforms-
hue ved Togeekspedition?

E. Terkelsen: Forslaget om, at Afsnittet angaaen-
de Brugstidernes Forlængelse i Tilfælde af Sygdom,
skal blive overvejet. Der vil, til det Personale, som
skal have obligatorisk Sommeruniform, blive leveret
en saadan fra April 1933. Det er Hensigten at gen-
nemføre Uniformskommissionens Forslag om Knap-
per og Tresser af bedre Kvalitet. Bestemmelsen an-
gaaende Benyttelse af hvidt Tøj i Sommertiden vil
blive ændret, saa den gælder alle Tjenestemænd.
Der kan formentlig ikke være noget at indvende
mod, at en stationsbestyrende Overportør bærer
Alpakjakke og Uniformshue, men det er næppe
heldigt at indføre det i Reglementet. Forslaget om,
at der gives Tjenestemændene Adgang til at købe
Uniform, kan formentlig tiltrædes. Fjernelse af det
røde Mærke paa Skibspersonalets Sweater skal blive
overvejet.

Med Hensyn til Regntøj til de tidligere Stations-
bude, nu Pakhusoverportører, vil det forventelig
være rigtigere at give en Tilføjelse i Regulativet end
at ændre deres Stillingsbetegnelse; de paagældende

bør maaske nok have Regntøj af imprægneret Stof
udleveret. Hvad angaar Spørgsmaalet om Skindtøj
til Traktorførere, er det bedst at se Tiden an, hele
Traktorspørgsmaalet er endnu ikke endelig afklaret.
I enkelte Tilfælde kan der maaske udlaanes Skindtøj
til de paagældende.

Forslaget om Skindtrøjer til Motorførere er af
Hensyn til Konsekvenserne næppe gennemførligt,
heller ikke mod Kompensationer. Det er vist rigtigt,
at der i Reglementets Afsnit II skal staa Ministeren
i Stedet for Generaldirektøren.

Ønsket om Ændring i Overgangsbestemmelserne,
saa Styrmænd II og Undermaskinmestre II faar Til-
ladelse til at beholde 2 Guldsnore som Ærmedistin-
ktion, kan antagelig imødekommes. Der kan — maa-
ske med Undtagelse af Skibsinspektøren — ikke
være Tale om Udvidelse af Bestemmelserne vedrø-
rende Gallauniform. Spørgsmaalet om at nævne
Medhjælperne i Reglementet, om Uniform til den
kvindelige Stationsbestyrer og om Udlaan af Ar-
bejdstøj til Maskinmestre skal blive overvejet.

Ønsket om Sweater til alle Magasinarbejdere kan
ikke tiltrædes, en saadan vil kun blive leveret til de
af dem, som væsentlig er beskæftiget med uden-
dørs Arbejde; denne sidste Bestemmelse er ved en
Fejltagelse ikke kommet med i Generaldirektoratets
Forslag.

C. F. W. Poulsen og *F. Botchier* bragte paa
Dansk Jernbaneforbunds Vegne en Tak til saavel
Administrationen som til de øvrige Organisationers
Repræsentanter, fordi der var vist saadan Imøde-
kommenhed, at Spørgsmaalet om Uniform til Bane-,
Signal- og Maskintjenestens Personale kunde løses.
Forhandlingen sluttet.

Tilføjelse.

Som det fremgaar af foranstaaende, henstod der
ved Forhandlingens Afslutning en Del Spørgsmaal
uafgjort, idet Generaldirektoratet nærmere vilde
overveje Personalets Ønsker med Hensyn til føl-
gende:

- 1) Endelig Affattelse af Bestemmelserne om Godt-
gørelse paa 1,25 Kr. (Forhandlingsemne 3).
- 2) Bortfald af den i Uniformsregulativet foreslaae-
de Bestemmelse om Brugsterminernes Forlæn-
gelse i Sygdomstilfælde.
- 3) Udvidelse af Adgangen til at kunne købe Uni-
formsgenstande gennem Statsbanerne og til dis-
ses Pris til ogsaa at omfatte det Personale, som
faar Uniform udleveret i Henhold til Regulativet,
- 4) Fjernelse af det broderede røde Mærke paa Over-
matrosers og Matrosers Sweater, subsidiært et
mindre Mærke paa den ene Overarm.
- 5) Regntøj af imprægneret Stof til tidligere Sta-
tionsbude, nu Pakhusoverportører.
- 6) Udlaan af Skindtøj til Traktorførere.
- 7) Gallauniform til Skibsinspektøren.
- 8) Overgangsbestemmelser — Bibeholdelse af 2
Guldsnore om Ærmet — for Undermaskin-
mestre II og Styrmænd II.
- 9) Udlaan af Arbejdstøj til Undermaskinmestre.
- 10) Uniform til kvindelige Stationsbestyrere.

JERNBANEDRONNINGEN

11) Anførelse af Medhjælpere i Uniformsreglementet og Slettelse i Regulativet.

Efter Tilendebringelse af Generaldirektoratets Overvejelser er Resultatet blevet saaledes:

ad 1.

Organisationerne har tiltraadt en saalydende Affattelse af den paagældende Bestemmelse:

»En Godtgørelse af 1,25 Kr. pr. paabegyndt Tjenstedøgn ydes i følgende Tilfælde, for saa vidt der ikke oppebæres Kørepenge eller Time- og Dagpenge:

- 1) Ved Udstationering udover 2 Km's Afstand fra et Ekspeditionssted (Station, Lokomotivdepot e. l.) til et andet, dog ikke til et Administrationskontor e. l. Afstandene fra Københavns Godsbanegaard regnes som for Hovedbanegaarden.
- 2) Ved Udstationering i andre Tilfælde, saafremt Forholdene efter Generaldirektoratets Skøn taler derfor.
- 3) Ved Tjenesterejser inden for Københavns, Frederiksbergs og Hellerups Grænser, naar den paagældende derved har været fjernet mere end 4 km fra sit Hjemsted, og Rejsen har medført en Fraværelse fra Hjemstedet af mindst 4 Timer.
- 4) Ved Udstationering fra en Banekolonne til en Nabokolonne under Forhold, hvor Mødestedet eller Fratrædelsesstedet ligger over 2 km fra Hjemstedskolonnen Grænse.

ad 2.

Bestemmelsen udgaar.

ad 3.

Bestemmelsen herom udsendes i Ordreserie A

ad 4.

Mærket anbringes paa venstre Overarm.

ad 5.

Imødekommes.

ad 6.

Der udlaanes Skindbenklæder til de Traktorførere, der gør Tjeneste paa Traktorer uden Førerhus.

ad 7.

Imødekommes.

ad 8.

Imødekommes.

ad 9.

Imødekommes.

ad 10.

Reglementering stilles i Bero.

ad 11.

Imødekommes.

sign.

Knutzen.

E. Kuhn.

Ved Ankomsten til København. Jernbanedronningen hilser paa Lokomotivføreren.

Jernbanedronningens Ankomst til København fandt Sted Søndag Eftermiddag Kl. 4½. Befordringen af den unge Dame og hendes Ledsagere fandt Sted i en gennemgaaende Vogn. Paa Banegaarden i København var i den Anledning forsamlet Tusinder af Mennesker, saaledes at Trængslen var meget stor og delvis forhindrede Modtagelsen som den var planlagt. Imidlertid fik Modtagelseskomiteéns Formand, Redaktør Chr. Vejre, dog alligevel afleveret en Buket røde Roser til den unge Dame, der øjensynlig allerede var noget træt. Søndag Aften tilhører Privatlivet.

Om Mandagen var arrangeret Besøg paa Bladredaktioner, Biltur til Helsingør med Besøg paa Kronborg, paa den internationale Højskole og paa et Forsøgsmejeri ved Hillerød. I

Helsingør var Byen Vært, og Dagen tilhørte Andels- og kooperative Organisationer, og man sluttede med en Middag i »Peter Liep«s Hus i Klampenborg.

Om Tirsdagen besøgte Fællesforeningen af Brugsforeninger og endvidere gjorde D. F. D. S. Honnør i et af deres Skibe.

Om Eftermiddagen var der Modtagelse paa Københavns Raadhus, hvor Overrækkelsen af et Led til Guldkæden (en Kobling) fandt Sted.

Paa dette Sted holdt Borgmester Hedebo saavel som Generaldirektør Knutzen en Tale. Jernbanedronningen oplæste de Hilsener, hun medbragte fra engelske Jernbanemænd og Kooperatører.

Vi gengiver i det følgende det engelske Lokomotivmandsforbunds Hilsen:

Til Danmarks Jernbanemænd!

Det er med største Glæde, at jeg med Jernbanedronningen under hendes Besøg til Deres Land sender Dem en broderlig Hilsen og lader Dem vide, at jeg af mit hele Hjerte deltager i Overbringelsen af Meddelelsen om Tillid og Interesse i Verdensafrustning.

Vi fra dette Land, der var med i Verdenskrigen, ved af Erfaring, at der er ingen Sejre i Krig. Vi ved, at i Krig maa alle lide, og i Særdeleshed den arbejdende Klasse.

Arbejdsløsheden, der tynger Verden, er for en stor Del foraarsaget af Verdenskrigens Taabelighed.

Der holdes mange Møder i England, hvor vor Jernbanedronning er til Stede, og hvor Spørgsmaalet om Verdensafrustning og International Fred bliver diskuteret. Til disse Møder bliver Historien om hvert Led af den Kæde, hun bærer, fortalt den ene efter den anden.

Jeg sender Dem min bedste Hilsen og ønsker her at udtrykke det engelske Lokomotivmandsforbunds og min egen Støtte i Arbejdet for Verdensafrustning.

Jernbanedronningen er meget ung, men naar De ser paa hende, vil de erindre, at hvis vi ikke presser i Forgrunden Arbejdet for Verdensfreden, er det Børnene paa hendes Alder og af hendes Generation, der vil komme til at lide under et Udbrud af en anden Konflikt mellem Verdensnationernes Hære.

I denne Aand sender jeg Hilsen for et varigt Venskab mellem vore to Lande.

Mange af Europas Lande er for Tiden stærkt lidende grundet paa Mangel af Demokratiets ædle Følelser og paa Grund af brutale og umenneskelige tyranniske Følelser, og kun ved et stærkere Samarbejde og Venskab mellem Nationernes arbejdende Folk, kan disse Forhold ændres sammen med den umenneskelige og altødelæggende Krigs Afskaffelse.

Deres i Broderskab

G. BROMLEY,

Generalsekretær.

Engelsk Lokomotivmandsforbund.

Om Aftenen afsluttedes Jernbanedronningens Besøg i København, i hvilken Anledning der var arrangeret en Souper i National-Scala, hvori deltog Repræsentanter for de Organisationer, der havde haft Besøg af Dronningen.

Onsdag forlod hun København for at besøge Odense, Svendborg, Lillebæltsbroen, Fredericia, Aarhus og Randers.

Følgende Hilsen er sendt med den lille Jernbanedronning til vore engelske organiserede Kammerater:

Til de organiserede engelske Jernbanemænd fra danske Kammerater.

De danske Andelsorganisationer, det kooperative Fællesforbund og Jernbanemændenes Organisationer har i nogle Dage haft Eders for 1932/33 udkaarne Jernbanedronning som deres velkomne Gæst.

Overalt, hvor den lille Pige kom frem i Danmark, vandt hun Hjerterne ved sin naturlige Elskværdighed og værdige Optræden.

Naar Miss Goodall nu rejser tilbage til England, skal hun have vor Tak med, fordi I iaar, hvor Forholdene i Verden tegner sig saa mørke som paa intet andet Tidspunkt efter Verdenskrigen, just valgte vort Land som det Sted, hvor I gennem Eders lille Fredsudsending Mund ønskede at lade Eders Budskab om Brobygning og fredeligt Samarbejde mellem Folkene lyde.

Vi har gennem Miss Godall modtaget Hilsener og Udtalelser fra Sir I. C. Stamp, Præsident for London Midland & Schottish Railway samt fra Lederne af de tre store Jernbaneorganisationer: Kammeraterne G. Bromley, A. G. Walkden og C. T. Cramp.

Vi takker for de hjertelige Ord, der heri er blevet udtalt overfor vore Organisationer og vort Land. Vi deler fuldt ud Eders Afsky mod Krigen, og vi er enige med Eder i, at intet maa undlades for at modvirke den Krigsfare, der ligger i Nationernes Isoleering, og at enhver Lejlighed maa benyttes til at indprente Fredens Tanker og Samarbejdets Nødvendighed i Folkenes Bevidsthed.

Det har oprigtigt glædet os paany at konstatere, hvor trofaste vore engelske Kammerater er imod Andelsvirksomheden og Kooperationens Idé. Denne Gren af Arbejderbevægelsen betragter ogsaa vi som værende særdeles betydningsfuld til Virkeliggørelse af vore Formaal og til Fremme af et internationalt Samarbejde indenfor Produktion og Omsætning, som engang maa træde i Stedet for den nuværende planløse Samfundsøkonomi.

Vi lover Eder, at vi indenfor vort Omraade vil virke for de Tanker og Principper, som I har udtrykt gennem Miss Goodall: For Menneskehedens Fællesinteresser. Mod Krigen.

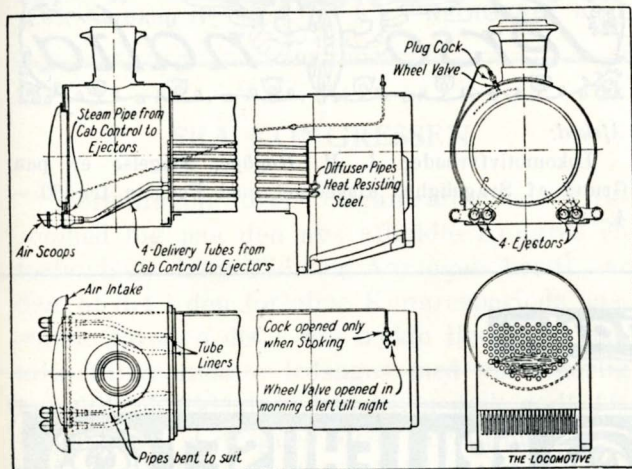
Det har været os en Ære at føje et nyt Koblingsled i den Kæde, Miss Goodall som et Symbol paa hendes smukke Mission bærer om sin Hals. Dette Koblingsled af 1933 bærer Danmarks Navn og skal være et Vidnesbyrd om, at vi stedse vil holde Folke-

fællesskabet, det internationale Samarbejde, højt i Ære og virke i dets Aand.

Vi sender Eder hermed vore kammeratlige Hilsener.

NY ANORDNING TIL RØGFORBRÆNDING

For at sikre en fuldstændig Forbrænding i Lokomotivernes Fyrkasser med større Dampudvikling og mindre Brændselsforbrug er det nødvendigt at formindske Dannelse af Røg. Nogle engelske Baner har forsøgt med en Anordning, som ses i Figuren. Princippet i denne er at indblæse forvarmet Luft i

Anordning til Røgforbrænding.

Fyrkassen. Foran i Røgekammeret er anbragt to Dampinjectorer, som betjenes fra Førerpladsen og sættes i Virksomhed, naar Forholdene kræver det. Naar Injectorerne er i Virksomhed, suges Luft ind og ledes gennem de nederste Kedelrør ind i Fyrkassen og bevirker en røgfri Forbrænding. Naar Hastigheden overstiger 20 km i Timen, virker Injectorerne automatisk.

Mr. Steam.

DIESEL-ELEKTRISKE TOG PAA DE HOLLANDSKE JERNBANER

For at skaffe større Persontrafik har de hollandske Jernbaner ifølge »The Locomotive« besluttet at indføre diesel-elektrisk Drift i stor Stil. Det nye Transportsystem vil blive indført med Sommerkøreplanen 1934 paa følgende Strækninger: Rotterdam—Utrecht (53 km), Hague—Utrecht (60 km), Amsterdam—Utrecht—Arnheim (92 km) og Utrecht—

den Bosch—Eindhoven (80 km). Med Undtagelse af den internationale Trafik og nogle andre Tog i Fjerntrafikken vil der blive indført Timekørsel med de nye Tog over disse Strækninger. Maksimalhastigheden bliver 100 km i Timen, og Fartaccelerationen, som vil blive lig med elektriske Tog, vil afkorte Køretiden betydeligt.

Som det vil ses af Billedet skal hvert Tog bestaa af 3 tætkoblede Vogne, som løber paa 4 Boggier og har Siddeplads til 160 Passagerer, hvoraf 48 paa anden og 112 paa tredje Klasse. Naar Forholdene gør det nødvendigt, vil to Enheder blive koblet sammen og udgøre et 6-Vogns Tog. Der vil blive anvendt automatiske Koblinger ogsaa paa Bremseleningen. Motorvognen faar sin Plads i Midten af hvert 3-Vognstog og bliver udrustet med en kompressorløs Dieselmotor med tilhørende Dynamo, hvorfra den elektriske Strøm ledes til 4 Elektromotorer, een paa hver Aksel af de to Midterboggier. Akslerne skal løbe paa Rullelejer. Totalvægten af et 3-Vognstog bliver omtrent 60 Tons og Længden ca. 62 Meter.

Vognene skal bygges i Strømlinie-Typen af saa let Konstruktion som det er muligt med elektrisk svejsede Staalplader. Alt vil blive gjort for de Rejsendes Bekvemmelighed; bedste Ventilationssystem, varmt Vand i Toiletterne samt Togopvarmning ved ophedet Luft, der reguleres automatisk. De hollandske Baner bliver de første i Europa, som i saa stor Udstrækning indfører diesel-elektrisk Drift.

Memo.

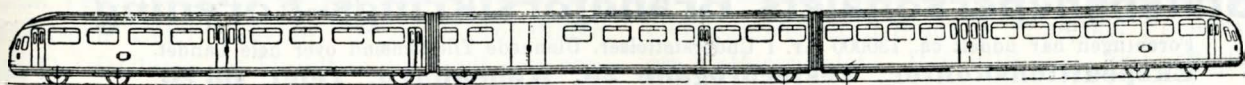
HIST OG HER

Det er, som Banerne har vundet en Sejr ved Paasketrafiken i Aar, fordi der er rejst 5000 flere Rejsende i Langvejstrafiken fra København end i Fjor. Det viser, at Banerne stadig er et vigtigt Led i vort Transportsystem. Ingen Bilpark vilde kunne have tilfredsstillet Københavnerne Rejselyst i Paasken.

Jovist arbejder Forretningen D. S. B. godt. Dette siges i et Dagblad i Anledning af den vel overstaaede Paasketrafik. Der siges endvidere: Alene den Elskværdighed og Taalmodighed, hvormed Jernbanemændene besvarer de forvirrede Spørgsmaal fra Rejsende (der i visse Situationer kan være glade for, at der ikke skal tages Intelligensprøver) er nok til at fylde en med Beundring.

RABATBILLETTER

til *Zoologisk Have* samt *Badeanstalten »København«* kan faas paa Foreningens Kontor.

Hollandsk diesel-elektrisk Tog.

DET SJÆLLAND-FALSTERSKE BIBLIOTEK

For 2 Aar fra 1. Maj d. A. at regne er som Bestyrelsesmedlemmer genvælgt d'Hrr. pens. Trafikinspektør R. Harboe og Regnskabsfører Chr. Schmidt.

FORENINGEN AF PENSIONISTER VED DE
DANSKE STATSBANER

afholder sin aarlige Generalforsamling i Forsamlingsbygningen, Amaliegade, Aarhus, Torsdag den 11. Maj 1933 Kl. 17,30 med følgende Dagsorden:

1. Valg af Dirigent.
2. Forhandlingsprotokollen.
3. Formanden aflægger Beretning.
4. Regnskabet's Godkendelse.
5. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer samt en Suppleant og 1 Revisor.
6. Indkomne Forslag.
7. Eventuelt.

Forslag, som ønskes behandlede paa Generalforsamlingen, indsendes til Formanden, pens. Togfører N. F. Raabæk, Willemoesgade 13, Kjøbenhavn Ø., Telefon Øbro 2375 x. *Bestyrelsen.*

Optaget som ekstraordinære Medlemmer:

- Pens. Lokomotivførere:
- I. Skjoldager, København.
 - S. Juul Christensen, Fredericia.
 - H. M. Soele, Aarhus.
 - J. Knudsen, Roskilde.
 - P. N. Vendelboe, Aalborg.

Afsked:

Lokomotivfyrbøder J. M. Høybye, Slagelse er paa Grund af Svagelighed afskediget med Pension fra 30.—4.—33.

Brug Svendborg Eksport Mi-Co.

ERMOL

fin, frisk og fyldigt

Drøjere i Brug og mere velmagende.

BRILLEHUSET

B. E. Schytte. **Istedgade 112** Vester 7497.
(tidligere Vesterbrogade 36)

Moderne Tilpasning af al Brille-Optik.

25 Aars Erfaring.

Eget Værksted for Indslibning af alle Arter Glas efter Læge- og Sygekasserecepter,

Fotografiske Artikler. — Ure. — Ur-Reparationer.

LOVE
MARGARINE

FINESTE
KVALITET
TIL BORDBRUG

Flimrer det

for Øjnene under Læsningen.

Nyhed! Brug kun Michelsens nye Hvile-Glas, med eller uden Styrke-Tilpasning ved Ekspert hele Dagen. ---

|| LÆGEANBEFALET ||
SYGEKASSELEVERANDØR
MICHELSENS OPTIK
Vesterbrogade 29 • Vester 4701

ALBANI
PILSNER OG LAGER
ØLLET DER SMAGER

Statsbanetjenestemænd bør forsikre i
Statsbanepersonalets Brandforsikrings-Forening

Foreningen har uddelt ca. 130000 Kr. i Understøttelser. Uønnede Tillidsmænd over hele Landet.

Ekspeditions kontor: Vesterbrogade 26, København, Telef. 66 26.

Lav Præmie — Uden Gensidighed — Kulant Erstatning

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 3. Maj.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal, København V.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14 613.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowsgade 28, København V.
Telefon Central 14 613. — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto: 20 541.